

Výstava Biblí

Úvodem bych ráda zdůraznila, že ve své práci nechci zpochybňovat křesťanství ani Bibli, možná spíš způsob, kterým nám bylo toto náboženství a obsah jeho posvátné knihy vyloženo.

Přiznám se, že jsem už v půlce přestávala poslouchat, protože se mi to celé tak nějak nelíbilo, tak možná nedokážu zhodnotit celou akci.

Nejsem zarytá ateistka, nebráním se teoriím o tom, že „nad námi něco je“, ale zároveň nechci dávat takovou váhu něčemu, o čem vlastně nic nevím. Takže jsem se těšila, až nás na přednášce zasypou zajímavými informacemi a osvětlí nám, čemu a hlavně proč věří. Ano, zaujala mě například mikroskopická Bible, ale jen mě to opět nutilo přemýšlet, proč se někdo namáhá s výrobou... zbytečnosti.

Asi mám moc vysoké nároky, ale mám pocit, že jsem si z celé výstavy neodnesla vůbec nic... tedy kromě malého výtisku Nového Zákona. Ten jsem si vzala, protože jsem doufala, že v něm najdu odpověď na svou otázku: Proč věřit? Také protože nám, mimo jiné, bylo řečeno, že by nás čtení Bible mohlo bavit, že je plná napínavých příběhů a že to vlastně vůbec není tak špatné, jak se nám asi zdá. Nevím jak ostatním, ale mně to prohlášení po přečtení několika řádků nepřišlo až tak pravdivé. Nebo spíš vůbec.

A co utvrdilo můj dojem z celé výstavy, byl „příběh“ o tom, jak Bible zachránila něčí manželství. To lidé nedokážou přemýšlet sami? Potřebují Bibli, aby je napadlo zajít za ztracenou láskou a říct jí, že jí milují? Není to snad to první, co by každý, věřící či nevěřící, udělal?